

Co je to peepee teepee?

*Panebože, musím ho co nejrychleji dostat z obchodu.
Rozesmála jsem se a napsala.*

Týpí pro tvýho pindíka.

**Týpí pro MÝHO pindíka? Chceš říct, že ho
po včerejšku potřebuju?**

Nenapadlo mě, že se k tomuhle tématu vrátí. A překvapilo mě, jak mě dokázal rozesmát. Dneska jsem se nasmála víc než za celý rok. Doufala jsem, že neprobudím Sunny.

**To je pro malý kluky, aby tě nepočurali, když je
přebaluješ.**

**Tak tos mě uklidnila. To nepotřebuju, protože už
dlouho jsem nikoho nepočural ;-)**

Sakra, kam tenhle rozhovor směřuje?

Vážně?

Stejně to nevypadá, že by měli moji velikost.

Panebože.

No nic, tentokrát už opravdu jdu!

Tváře mi hořely.

Když se Deacon o půl hodiny později vrátil, Sunny ještě spala.

Podal mi tašku s plenami a v druhé ruce držel na kartonovém tácku dvě kávy.

Zvedl jeden kelímek a podával mi ho. „Vzal jsem ti ten největší, ale nevím, jestli na tebe není až moc velký.“

„Pokud jde o kávu, nic takového jako *moc velký* neexistuje.“ Usmála jsem se a vzala si od něj nápoj. „Díky.“

Z kabelky jsem vytáhla peněženku, ale Deacon mě rázně zarazil. „To ať tě ani nenapadne, tohle platím já.“

„Nemůžu po tobě chtít, abys mi kupoval pleny a kafe.“

„Považuj to za mou omluvu za to, že jsem tě včera v noci budil.“

„Aspoň za pleny ti musím zaplatit.“

„Ne, nemusíš.“

„Vážně, nemůžu...“

„Ano, můžeš. Nic si od tebe nevezmu, tak si tu peněženku zase hezky uklid’.“

Nebyla jsem zvyklá přijímat takovéhle milodary, ale ustoupila jsem.

„Tak jo, díky.“

Napila jsem se horkého latté s pěnou a zavřela oči. Slastně, možná až příliš hlasitě jsem si povzdechla.

„Takhle nějak to asi znělo včera večer z mé ložnice, co?“ zasmál se.

Málem jsem kávu vyprskla.

A musela jsem se asi začervenat, protože dodal: „Přehnal jsem to?“

„Vlastně ne. Je fajn, že celou tu situaci zlehčuješ a nemyslíš si o mně, že jsem protivná sousedka.“ Zno-